

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NOG EEN PILLETJE, INSPECTEUR ?

Blijspel in drie bedrijven

door

Sylvain Luyckx

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.1697

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NOG EEN PILLETJE, INSPECTEUR?* op te voeren moet de naam van auteur *SYLVAIN LUYCKX* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Sylvain Luyckx
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

5 dames - 5 heren

Marie Verkammen	oma (72 jaar)
Frank De Bruyn	haar schoonzoon
Jenny De Bruyn	zijn vrouw, oma's jongste dochter
Willem Van Goethem	haar andere schoonzoon
Henriëtte Van Goethem	zijn vrouw, oma's oudste dochter
Carolien De Bruyn	oma's kleindochter
Pieter Van Goethem	oma's kleinzoon
Gilberta Remmers	oma's vriendin (75 jaar)
Inspecteur Reker	
Adjunct De Kerpel	

DEKOR

Het al wat ouder huis van een weduwe.

Links is er een gelijkgrondse venster die toegang geeft tot de tuin, rechts is er een deur waarlangs men de woonkamer eveneens kan betreden. Achter die deur wordt nog een kleine inkomhal en voordeur verondersteld.

In de woonkamer bevindt zich in de linker hoek een bed. Tegen de lange muur staat een kast met deuren en schuiven. Op die kast staat links een telefoon en rechts een platenspeler. Rechts naast de deur hangt een schilderij, links ervan staat een kookvuur met een schuif eronder voor het eetgerei en daaronder ruimte om borden en tassen op te bergen.

In het midden van de woonkamer staat een tafel, bedekt met een tafeltapijt en vier stoelen errond.

EERSTE BEDRIJF

Maandagmorgen 11 uur. De ochtend na een feestje. De kamer ligt er erg rommelig bij : papiersnippers op de grond, halfvolle of lege flessen en glazen op tafel. Er ligt reeds een dienblad op tafel. Het tafelkleed onttrekt de onderkant ervan aan het gezicht. In het bed ligt een roerloze gestalte op haar zij. Ze slaapt schijnbaar. Het gelijkgrondse tuinvenster staat op een kier. Jenny veegt de kamer schoon; zij is bezig vóór de tafel en zingt een deuntje in gebroken Engels en tamelijk vals. ("Kiss me goodbye" van Petula Clark)
Frank is ongemerkt binnengekomen en staat grimassen te trekken.

FRANK : Zou je wel eens willen ophouden met dat gejangk !

JENNY : (schrikt, houdt haar hart vast)

Frank ! Amai, is me dat schrikken ! Ik dacht dat jij nog sliep.

FRANK : De burens hebben me wakker gemaakt. Ze dachten dat de kat levend werd gevild.

JENNY : (ontgoocheld)

Jij bederft ook alle pret ! (bitsiger)

Help liever wat. Ruim jij die glazen op. (ze veegt verder)

FRANK : (met tegenzin)

Vooruit dan maar.

(Begint met de glazen op tafel op het dienblad te zetten. Steekt glas omhoog)

Kijk ! Willem heeft zijn laatste whisky niet uitgedronken !
(bijna blij)

JENNY : (Kijkt even opzij naar Frank terwijl ze veegt)

Hij kan er slecht tegen.

FRANK : We gaan het toch niet weggieten ! Dat zou doodzonde zijn.

(brengt glas reeds aan zijn lippen)

JENNY : (Stopt met vegen - berispend)

Frank ! Zag je vannacht nog geen beestjes genoeg ?

FRANK : (spottend)

Neen, ik zie ze veel te graag.

JENNY : (bitsig)

Wil je weer stoer doen ?

FRANK : (verveeld)

Och mens, vertel geen onzin !
(drinkt glas in één teug leeg)

JENNY : Oh ja ! (ernstig)

Wat zou je doen als de rijkswacht je aanhield ?

FRANK : (Lacht haar uit - zelfzeker)

Maar dat is toch geen probleem ! Ik stop hen 1.000 frank toe
en ze laten me zo door !

JENNY : (venijnig)

Alleen jammer dat het je elke week 1.000 fr. kost !
(Kijkt op haar uurwerk)
'k Heb honger. Haal de taartjes maar al ! (bevelend)

FRANK : (Nijdig, springt in de houding)

Tot uw dienst, sergeant !
(Verlaat even de kamer)

JENNY : (Kuist verder. Kijkt naar het bed en praat in zichzelf,
verwonderd)

Verdorie, oma slaapt vast ! (begrijpend) Ach, wat wil je op
zo'n leeftijd...

(Frank komt terug binnen. Hij glijdt uit met de taartjesdoos
in de hand. Hij valt op z'n zitvlak; raapt kurk op.)

FRANK : Hé ! Wie heeft die hier gesmeten ?

JENNY : Jij of Willem natuurlijk ! Als je eens wist hoeveel flessen er
gesneuveld zijn.

FRANK : (Komt overeind, zet doos taartjes open op de rechter stoel)

Die taartjes zullen wel om zeep zijn.

JENNY : Hupla ! Eerst geen geld en nu geen eten meer.

FRANK : (luchtig)

Och, wat maakt dat uit ? Dan leven we van de liefde !

JENNY : (droog) Smakelijk !

(De bel gaat, Jenny doet open)
Wie zou dat kunnen zijn ?

FRANK : (Terwijl Jenny al in de hal is)

Waarschijnlijk jouw al even vervelende zuster !

JENNY : Kom binnen inspecteur.

REKER : (Komt eerst binnen gevolgd door De Kerpel en Jenny)
Goedemorgen meneer...

FRANK : (vult aan)
...De Bruyn, Frank De Bruyn.

REKER : (tegen De Kerpel, hij knippert enkele malen met de vingers)
Notitieboekje nemen !

DE KERPEL : (zenuwachtig - Tast zakken af - zoekt vruchteloos)
Notitieboekje...Notitieboekje...

REKER : (ongeduldig)
Hewél !

DE KERPEL : (beduusd)
Vergeten chef.

REKER : (vies)
Hoezo vergeten ?

DE KERPEL : 't Zal nog op mijn bureau liggen.
(Haalt 2 velletjes uit zijn binnenzak)
Is dit ook goed ?

REKER : (verbaasd)
Wat is dat ?

DE KERPEL : WC-papier chef.

REKER : (zuchtend)
Vooruit dan maar !

DE KERPEL : (Zet zich neer op de rechter stoel langs de lange zijde
van de tafel)
Klaar chef !

REKER : (Opnieuw tegen Frank, die net als Jenny alles met verbazing
heeft gevolgd)
Uw naam was ?

FRANK : Frank De Bruyn.

REKER : (bevelend)
Noteren !

DE KERPEL : (spelt luidop terwijl hij schrijft)
Frank - De - Bruyn..

REKER : Woonplaats ?

FRANK : Keizerstraat 5, Hanzeghem./

DE KERPEL : (zegt nu ook de leestekens luidop)
Keizerstraat 5 komma Hanzeghem punt.

FRANK : (tegen Reker)
Maar wie bent u eigenlijk ?

DE KERPEL : (noteert en spelt luidop)
Maar wie bent u eigenlijk, vraagteken.

REKER : (geïrriteerd)
Kalf ! Dat hoef je niet te noteren.

DE KERPEL : Kalf - uitroepeteken - Dat hoef...
(stopt plots - tot Reker)
Is dat tegen mij chef ?

REKER : Nee, tegen Manneken Pis !

DE KERPEL : (gerustgesteld)
Ah ! (wil reeds verder schrijven)

REKER : (bitsig)
Natuurlijk is dat tegen jou !
(tot Frank)
Ik ben inspecteur Reker, en dat is mijn adjunct.

FRANK : (verrast)
Politie ?

JENNY : (benieuwd)
Waaraan danken wij uw bezoek inspecteur ?

REKER : (tot Frank)
Dat is uw echtgenote, veronderstel ik ?

FRANK : Spijtig genoeg wel.

JENNY : (verontwaardigd)
Héla ! Héla !

REKER : Uw man is ons gisteren voorbij gereden. Wij reden 80, hij
150.

FRANK : (eerlijk)

Daar herinner ik mij niets van. En waar zou dat gebeurd zijn ?

REKER : Hier een paar km vandaan, aan de Kriekestraat.

DE KERPEL : Juist !

REKER : U reed om precies te zijn 148 km/uur !

DE KERPEL : (knikt hevig)

Ja - ja !

REKER : (met scheef oog naar De Kerpel)

U zat aan het stuur van een rode BMW !

DE KERPEL : (opvallend luid)

Inderdaad !

REKER : (kwaad tegen De Kerpel)

En hou op met me steeds gelijk te geven ! Ge werkt op mijn zenuwen !

DE KERPEL : (beslist) Nee !

REKER : (erg verrast) Wat !

DE KERPEL : (zich verdedigend)

Ik mocht je toch geen gelijk meer geven ?

(Reker tast naar zijn hoofd)

FRANK : Het spijt me inspecteur, maar ik ben daar niet geweest !

REKER : (ongelovig)

Bewijs dat eens !

JENNY : (komt Frank ter hulp)

Wij hadden gisteravond een feestje. We hebben moeder en haar vriendin Gilberta geholpen.

REKER : Maar uw man beantwoordt aan de persoonsbeschrijving, mevrouw.

(tot De Kerpel)

Geef me dat papiertje eens De Kerpel !

DE KERPEL : (zoekt in binnenzakken)

Papiertje, papiertje... Ah ! Hier heb ik het !

(geeft het aan Reker)

REKER : (leest)

1m 70 groot, lang blond haar. 90 - 60 - 90.

(wacht even, verbaasd)

90 - 60 - 90 ? (kwaad tot De Kerpel)

Idioot ! Dat zijn de maten van Brigitte Bardot !

DE KERPEL : (breidt de armen berustend uit)

Tja, dan zal ik dat papier ook vergeten zijn, hé chef !

REKER : (beheerst zich. Tot Jenny)

In ieder geval, uw man is de overtreder.

(Hij staat inmiddels vlak vóór de stoel met de doos slagroom-
taartjes erop)

FRANK : (zelfzeker)

Dat kan niet !

REKER : (dreigend)

Let op, meneer De Bruyn...

DE KERPEL : (onderbreekt Reker)

Zet je toch neer, chef !

(Reker zet zich zonder te kijken neer in de taartjes. We zien aan zijn gezicht dat hij onderaan nattigheid voelt. Hij staat traag terug recht. We zien de slagroom op zijn zitvlak terwijl hij zich omdraait en naar de stoel kijkt.)

DE KERPEL : (simpel)

Zo te zien lag er veel slagroom op die taartjes, hé chef !

REKER : (kalm tot De Kerpel)

Hier spreken we elkaar nog wel over.

JENNY : (wijst naar de stoel die links van De Kerpel staat)

Neem deze stoel inspecteur. (Reker zit zich neer)

Euh...een drankje ?

REKER : Graag mevrouw !

JENNY : (terwijl ze 2 glazen uit de kast neemt)

Whisky ?

REKER : Uitstekend !

(Jenny giet in voor Reker en De Kerpel. Frank zit inmiddels links van de tafel.)

REKER : Waar was ik gebleven ?

DE KERPEL : (leest)

Let op, meneer De Bruyn.

REKER : Oh ja ! Let op, meneer De Bruyn !

(De Kerpel drinkt zijn whisky in één teug leeg)

Als u liegt moet u voor de rechtbank komen.

DE KERPEL : (spreekt zijn baas tegen)

U moet hem niet geloven.

REKER : U zal in de gevangenis terechtkomen !

(De Kerpel wisselt ongemerkt zijn leeg glas om tegen het volle van Reker.)

DE KERPEL : (tot Frank)

Niets van aantrekken.

(drinkt whisky leeg)

REKER : Ik heb waterdichte bewijzen !

(De Kerpel lacht Reker als het ware uit. Kwaad tot De Kerpel)

Hou op !

DE KERPEL : (eerlijk)

Maar ik mocht je toch geen gelijk meer geven, chef ?

REKER : Dat was zo niet bedoeld, uil !

(Wil glas leegdrinken maar ziet dat het leeg is)

Kan ik nog wat whisky krijgen, mevrouw ?

(Jenny schenkt in)

DE KERPEL : Ik ook !

(Jenny schenkt hem ook in)

JENNY : Alstublieft heren.

FRANK : Inspecteur, ik denk dat er een ernstige vergissing in het spel is. Ik ben hier gisteren niet weg geweest.

(De Kerpel drinkt ondertussen zijn glas snel leeg en verwisselt weer de glazen.)

REKER : U houdt dus voet bij stuk.

(De Kerpel drinkt Rekers glas leeg en begint met de vinger het

glas tot de laatste druppel te ledigen.)

REKER : Nu ja, we zullen u het voordeel van de twijfel moeten geven.
(Hij wil weer het glas leegdrinken maar het is opnieuw leeg.
Hij kijkt naar De Kerpel en begrijpt het.)

DE KERPEL : Met de vinger kan je'r nog flink wat uithalen, baas !
(boze blik van Reker)

REKER : (staat recht)
Wij moeten gaan.

DE KERPEL : (staat eveneens recht)
Bedankt voor de whisky ! (hikt)

REKER : (bevelend)
Rij de wagen voor De Kerpel !

DE KERPEL : (gaat reeds naar de deur maar houdt plots halt)
Oei ! Dat is waar ook !
(De anderen kijken hem verbaasd aan. Hij haalt een zakje uit
zijn ja en blaast erin. Dan bekijkt hij de kleur van het mond-
stuk)
't Spijt me chef, maar jij zal moeten rijden. (hikt) Ik heb te
veel alcohol in mijn bloed.

REKER : (hoofdschuddend)
Komaan zuipschuit !
(Reker en De Kerpel verlaten de kamer.)

JENNY : Rare kerels.

FRANK : Zeg dat wel.

JENNY : Kom, we moeten de boel nog opruimen !
(Zij begint opnieuw te vegen)

FRANK : (gaat naar het dienblad waarop de flessen en glazen nog staan)
Aha ! Hier staat nog een cognacje op !
(drinkt er een slok van)

JENNY : (bijna kwaad)
Frank alsjeblief ! Ik heb daarnet al genoeg voor je gelogen !

FRANK : (om haar te sarren; zingt)
"En omdat het zo lekker is, omdat het zo lekker is..."

FRANK : (heft glas in de lucht)

En dat we ze nog lang mogen mogen !

(Drinkt glas uit - goed gehumeurd)

'k Ga een plaatje opzetten !

(Jenny slaat hem met kwadeblik gade)

Kom Jenny, een walsje !

(Frank neemt haar, tegen haar zin in, beet)

JENNY : (zich revancherend)

En hebben de burens er nu geen last van ?

FRANK : Doe niet vervelend Jenny. Vooruit !

(Wil met alle geweld dansen)

JENNY : (kwaad)

Laat me los !

FRANK : (Sleurt haar enkele meters mee maar plots plant zij haar hiel keihard op zijn tenen)

Aaw !

(Frank huppelt, voet in de hand, de kamer rond op één been)

JENNY : En de volgende keer vertel ik die inspecteur de waarheid !

FRANK : (in zichzelf)

Rot op, zuurpruim !

(Hij zet de muziek af. Jenny veegt verder. Frank realiseert zich plots de aanwezigheid van de roerloze gestalte.)

FRANK : Zeg, oma slaapt zo rustig !

JENNY : (lachend)

Ja, ze lijkt met geen kanon wakker te krijgen.

FRANK : Toch vind ik het raar. We hebben al lawaai gemaakt voor 10.

JENNY : (scherp)

Wat wil je, met zo'n lompe boer als jij...

FRANK : Bedankt voor 't compliment.

JENNY : 'k Zal haar wakker maken.

(met zachte stem) Ma !

(iets luider, staat nu aan haar bed) Ma !

FRANK : (omdat oma niet reageert)

Die heeft zeker een tube slaappillen ingeslikt ?
(komt dichterbij)

JENNY : (zuur)

Wat een mop !

FRANK : Ze zal nu wel wakker zijn !

(Hij duwt Jenny opzij en rukt de dekens weg maar geen reactie.

Jenny bekijkt hem kwaad. Frank lacht luid)

Hahahaha, ze slaapt als een os !

JENNY : (geïrriteerd)

Hou je bek, ezel !

(met nadruk) Ma !

Jenny raakt het roerloze lichaam aan dat koud aanvoelt. Het valt op de grond. Jenny en Frank staan als aan de grond genageld. Dan doorbreekt een scherpe gil van Jenny de stilte.)

DOEK

TWEEDE BEDRIJFEerste scène.

Maandag 1 uur.

De kamer ligt er onveranderd bij; alleen is het lichaam van oma verdwenen. Reker en Jenny staan rechts van de tafel.

JENNY : (over haar toeren, praat snel)

En gisteravond hebben we nog samen gefeest en vanmorgen lag ze te slapen en ik raakte haar aan en ze plofte op de grond en ze was dood en ik was doodsbenauwd en ik kreeg bijna een hartaanval en mijn man een beroerte en....

(Reker trekt grimassen en verliest zijn kalmte.)

REKER : Halt !

(Jenny schrikt en staakt de uitleg.)

REKER : Mevrouw De Bruyn, waarom heeft u ons gebeld ?

JENNY : (wat kalmer dan daarnet)

Maar dat sta ik hier al een kwartier uit te leggen, inspecteur !

REKER : Kan zijn, maar ik begrijp er geen jota van !

(half bevelend) Wees kalm, ga zitten en vertel op !

(Wijst naar stoel rechts van de tafel)

JENNY : (zet zich neer)

Mijn moeder is vermoord, inspecteur Reker.

REKER : Reker (rolt de r)

Reker mevrouw.

JENNY : Goed, Reker. (bootst hem overdreven na)

REKER : (fijntjes)

U bent er zo zeker van dat ze vermoord is ?

JENNY : (schouderophalend)

Ze is nog nooit ziek geweest !

REKER : (sceptisch)

Nooit ?

JENNY : Alleen wat kleine infecties.

REKER : Die slechts moeizaam genezen bij Aids-patiënten...

JENNY : (kijkt hem verrast aan)

Maar enfin inspecteur ! U denkt toch niet...

(Reker laat merken dat je dat nooit met zekerheid kan zeggen)

JENNY : Betrekkingen ? En op haar leeftijd ?

(ongelovig)

REKER : (zich verdedigend)

Mijn grootmoeder deed het nog in 't bejaardengesticht !

JENNY : (verveeld met diens insinuaties)

U kletst maar wat inspecteur.

REKER : Wie weet !

(gaat naar de deur en roept)

De Kerpel ! (geen reactie)

De Kerpel !

(De Kerpel komt binnen. Reker staat inmiddels achter de tafel)

DE KERPEL : (Ziet er wat verfofomfaaid uit en spreekt met sterke huig-r)

Ik ben er al, chef.

REKER : Waar zat je ?

DE KERPEL : Onze dienstauto is weggetrokken, chef.

REKER : (kijkt zuur)

Weer verkeerd geparkeerd ?

DE KERPEL : (zuchtend)

Ik wou dat het waar was, chef.

REKER : (met stijgende verbazing, handen in de zij)

Hoezo ?

DE KERPEL : Hij is een wrak, chef.

REKER : (kwaad, luid)

Wat ! Hoe komt dat ?

DE KERPEL : Ik ben de etalage van de beenhouwer binnengereden.

REKER : (kwaad)

Wat had je daar te zoeken ?